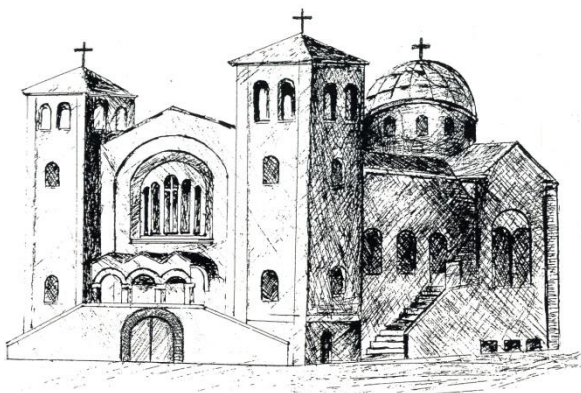

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, January 10, 2021
Sunday After Theophany

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 10 Ιανουαρίου, 2021

Μετά τα Φώτα

9:00 π.μ. – 11:30 π.μ. *Αρχιερατική Θεία Λειτουργία*
από τον Επίσκοπο Μηδείας Απόστολο

2:00 μ.μ. *Αγιασμός στο*

(Yacht Club - 541 River Road, Edgewater, N.J.)

Δευτέρα, 11 Ιανουαρίου, 2021

Θεοδόσιος Ὁσιος Κοινοβιάρχης, Ὁσιος Βιτάλιος

9:00 π.μ. – 10:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

Τρίτη, 12 Ιανουαρίου, 2021

6:00 μ.μ. – Παράκληση

Τετάρτη, 13 Ιανουαρίου, 2021

Ελληνικό Σχολείο – Διαδικτυακή διδασκαλία

Παρασκευή, 15 Ιανουαρίου, 2021

Ελληνικό Σχολείο - Διαδικτυακή διδασκαλία

Κυριακή, 17 Ιανουαρίου, 2021

Αντώνιος ο Μέγας

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, January 10, 2021

Sunday after Epiphany

9:00 a.m. – 11:30 a.m. *Hierarchical Divine Liturgy*
Presiding His Grace Bishop Apostolos of Medeia

2:00 p.m. *Blessing of the Waters at*

(Yacht Club - 541 River Road, Edgewater, N.J.)

Monday, January 11, 2021

Theodosios the Cenobiarch, Vitalis of Gaza

9:00 a.m. - 10:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Tuesday January 12, 2021

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday January 13, 2021

Greek School Virtual Teaching

Friday, January 15, 2021

Greek School Virtual Teaching

Sunday, January 17, 2021

Anthony the Great

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode 1.

Psalm 32.22,1

Let your mercy, O Lord, be upon us.

Verse: Rejoice in the Lord, O ye righteous.

The reading is from St. Paul's Letter to the Ephesians 4:7-13

BRETHREN, grace was given to each of us according to the measure of Christ's gift. Therefore it is said, "When he ascended on high he led a host of captives, and he gave gifts to men." (in saying, "He ascended," what does it mean but that he had also descended into the lower parts of the earth? He who descended is he who also ascended far above all the heavens, that he might fill all things.) And his gifts were that some should be apostles, some prophets, some evangelists, some pastors and teachers, to equip the saints for the work of ministry, for building up the body of Christ, until we all attain to the unity of the faith and of the knowledge of the Son of God, to mature manhood, to the measure of the stature of the fullness of Christ.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

ΨΑΛΜΟΙ 32.22,1

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Ἐφεσίους 4:7-13 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς, αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

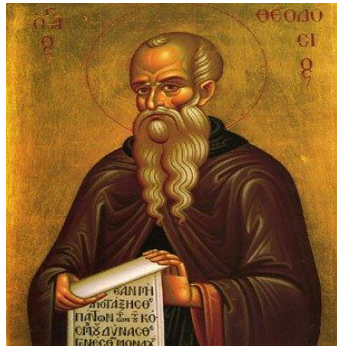
The Gospel According to Matthew 4:12-17

At that time, when Jesus heard that John had been arrested, he withdrew into Galilee; and leaving Nazareth he went and dwelt in Capernaum by the sea, in the territory of Zebulun and Naphtali, that what was spoken by the prophet Isaiah might be fulfilled: "The land of Zebulun and the land of Naphtali, toward the sea, across the Jordan, Galilee of the Gentiles, the people who sat in darkness have seen a great light, and for those who sat in the region and shadow of death light has dawned." From that time Jesus began to preach, saying, "Repent, for the kingdom of heaven is at hand."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 4:12-17
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρετ ἐλθὼν κατόκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότειϊδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Venerable Theodosius the Great, the Cenobiarch

Saint Theodosius the Great lived during the fifth-sixth centuries, and was the founder of cenobitic monasticism. He was born in Cappadocia of pious parents. Endowed with a splendid voice, he zealously toiled at church reading and singing. Saint Theodosius prayed fervently that the Lord would guide him on the way to salvation. In his early years he visited the Holy Land and met with Saint Simeon the Stylite (September 1), who blessed him and predicted future pastoral service for him. Yearning for the solitary life, Saint Theodosius settled in Palestine into a desolate cave, in which, according to Tradition, the three Magi had spent the night, having come to worship the Savior after His Nativity. He lived there for thirty years in great abstinence and unceasing prayer. People flocked to the ascetic, wishing to live under his guidance. When the cave could no longer hold all the monks, Saint Theodosius prayed that the Lord Himself would indicate a place for the monks. Taking a censer with cold charcoal and incense, the monk started walking into the desert.

At a certain spot the charcoal ignited by itself and the incense smoke began to rise. Here the monk established the first cenobitic monastery,

or Lavra (meaning “broad” or “populous”). Soon the Lavra of Saint Theodosius became renowned, and up to 700 monks gathered at it. According to the final testament of Saint Theodosius, the Lavra rendered service to neighbor, giving aid to the poor and providing shelter for wanderers.

Saint Theodosius was extremely compassionate. Once, when there was a famine in Palestine and a multitude of people gathered at the monastery, the monk gave orders to allow everyone into the monastery enclosure. His disciples were annoyed, knowing that the monastery did not have the means to feed all those who had come. But when they went into the bakery, they saw that through the prayers of the abba, it was filled with bread. This miracle was repeated every time Saint Theodosius wanted to help the destitute.

At the monastery, Saint Theodosius built a home for taking in strangers, separate infirmaries for monks and laymen, and also a shelter for the dying. Seeing that people from various lands gathered at the Lavra, the saint arranged for services in the various languages: Greek, Georgian and Armenian. All gathered to receive the Holy Mysteries in the large church, where divine services were chanted in Greek.

During the reign of the Byzantine Emperor Anastasius (491-518) there arose the heresy of Eutychius and Severus, which recognized neither the sacraments nor the clergy. The emperor accepted the false teaching, and the Orthodox began to suffer persecution. Saint Theodosius stood firmly in defense of Orthodoxy and wrote a letter to the emperor on behalf of the monks, in which they denounced him and refuted the

heresy with the teachings of the Ecumenical Councils. He affirmed moreover, that the desert-dwellers and monks would firmly support the Orthodox teaching. The emperor showed restraint for a short while, but then he renewed his persecution of the Orthodox. The holy Elder then showed great zeal for the truth. Leaving the monastery, he came to Jerusalem and in the church, he stood at the high place and cried out for all to hear: “Whoever does not honor the four Ecumenical Councils, let him be anathema!” For this bold deed the monk was sent to prison, but soon returned after the death of the emperor.

Saint Theodosius accomplished many healings and other miracles during his life, coming to the aid of the needy. Through his prayers he once destroyed the locusts devastating the fields in Palestine. Also by his intercession, soldiers were saved from death, and he also saved those perishing in shipwrecks and those lost in the desert.

Once, the saint gave orders to strike the semandron (a piece of wood hit with a mallet), so that the brethren would gather at prayer. He told them, “The wrath of God draws near the East.” After several days it became known that a strong earthquake had destroyed the city of Antioch at the very hour when the saint had summoned the brethren to prayer.

Before his death, Saint Theodosius summoned to him three beloved bishops and revealed to them that he would soon depart to the Lord. After three days, he died at the age of 105. The saint’s body was buried with reverence in the cave in which he lived at the beginning of his ascetic deeds.

Όσιος Θεοδόσιος ο κοινοβιάρχης

Ο Όσιος Θεοδόσιος γεννήθηκε στο χωριό Μωγαρισσού της Καππαδοκίας από πολύ πιστούς και ενάρετους γονείς, τον Προαιρέσιο και την Ευλογία. Έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Λέοντα του Μεγάλου (457 - 474 μ.Χ.) και έφτασε έως και τους χρόνους του αυτοκράτορα Αναστασίου του Δικόρου (491 - 518 μ.Χ.). Αρνήθηκε την έγγαμη ζωή και σε νεαρή ηλικία έγινε μοναχός. Από πολύ νωρίς διακρίθηκε για την εγκράτεια και την ηθική του τελειότητα.

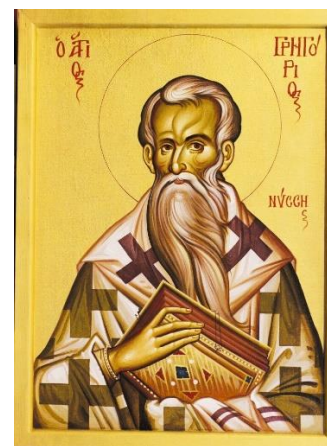
Αφού ασκήτεψε κοντά σε μεγάλους ασκητές όπως ο Συμεών ο Στυλίτης (βλέπε [1 Σεπτεμβρίου](#)) και ο ησυχαστής Λογγίνος αποσύρθηκε σε απομακρυσμένο ησυχαστήριο όπου δίδασκε το λόγο του Θεού στους περαστικούς διαβάτες. Η φήμη του για την αγία ζωή του έγινε γρήγορα γνωστή στα πέρατα της αυτοκρατορίας και έφερε στο ησυχαστήριό του δεκάδες αδελφούς αναγκάζοντας τον Θεοδόσιο να ιδρύσει ένα ευρύχωρο μοναστήρι όπου εφάρμοσε πιστά τα πρότυπα του ασκητικού βίου. Έκανε πολλά θαύματα και, αφού δίδαξε τις αρετές της ασκητικής ζωής στους εκατοντάδες μαθητές του, κοιμήθηκε σε βαθύ γήρας το 529 μ.Χ.

Η είδηση της κοιμήσεώς του διαδόθηκε σαν αστραπή. Και έτρεξαν πολλοί, λαϊκοί, κληρικοί και μοναχοί, ακόμη και Επίσκοποι, για να ασπαστούν το ιερό λείψανο του Αγίου ανδρός, που στάθηκε για όλους φιλόστοργος πατέρας και προστατευτικός

αδελφός. Και αυτός ακόμη ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων προσήλθε να ασπασθεί και να παραστεί στην εξόδιο Ακολουθία, μεγάλη δε υπήρξε η συγκίνησή του, όταν βρέθηκε ενώπιον του ιερού σκηνώματος του Οσίου. Η σύναξή του ετελείτο στο σεπτό Αποστολείο του Αγίου Αποστόλου Πέτρου, που ήταν κοντά στην Αγία Σοφία.

Μερικά από τα θαύματα του Αγίου είναι τα εξής: Ο Άγιος είχε κατασκευάσει έναν τάφο για τον εαυτό του, ώστε βλέποντάς τον να θυμάται το θάνατο. Τον τάφο αυτόν εγκαινίασε με τον θάνατό του ένας Άγιος ασκητής, ονόματι Βασίλειος. Τον ασκητή λοιπόν αυτόν, ενώ είχε πεθάνει, μόνο ο Θεοδόσιος και ένας άλλος μοναχός τον έβλεπαν να στέκεται ανάμεσα στους άλλους μοναχούς και να συμψάλλει. Στους υπόλοιπους μοναχούς ο Βασίλειος ήταν αθέατος. Ένα άλλο θαύμα του Αγίου, είναι το ότι σε έναν τόπο στον οποίο πρόκειται να ιδρύσει μοναστήρι, άναψε σβησμένα κάρβουνα, χωρίς να έχει φωτιά. Επίσης, ο Άγιος προείπε και την καταστροφή που θα γινόταν στην Αντιόχεια από μεγάλο σεισμό.

Άγιος Γρηγόριος Επίσκοπος Νύσσης

Ο Άγιος Γρηγόριος γεννήθηκε στη Νεοκαισάρεια του Πόντου το 332 μ.Χ. και ήταν αδελφός του Μεγάλου Βασιλείου. Παίρνει την ίδια μόρφωση με τον μεγάλο του αδελφό, ξεχωρίζει δε κι αυτός για την ευφυΐα του, την επιμέλεια του και την φιλοσοφικότητα ιδιοφυΐα του και είχε χειροτονηθεί αναγνώστης. Ο Γρηγόριος νυμφεύεται τη Θεοσέβεια, (πραγματικά αγία γυναίκα), που γρήγορα την αρπάζει ο θάνατος. Ισχυρός χαρακτήρας καθώς ήταν, δεν απελπίζεται, και στα σαράντα του χρόνια γίνεται επίσκοπος Νύσσης (σήμερα Νεμσεχίρ), μιας κωμοπόλεως της Καπαδοκίας. Οι Αρειανοί, όμως, του έφεραν μεγάλες ενοχλήσεις. Αντιλαμβανόμενοι, ότι στο πρόσωπό του η αίρεσή τους θα είχε σπουδαιότατο πολέμιο, σχεδίασαν να τον εξοντώσουν. Τον κατηγορήσαν λοιπόν, ότι εξελέγη Επίσκοπος αντικανονικά και σφετερίστηκε χρήματα της Εκκλησίας. Τις

κατηγορίες υπέβαλε κάποιος με το όνομα Φιλόχαρης, όργανο των Αρειανών, προς τον διοικητή του Πόντου Δημοσθένη, προς τον οποίο ο Μέγας Βασίλειος έγραψε και επιστολή. Για την κατηγορία της καταχρήσεως παρακάλεσε να γίνει ο έλεγχος για να δειχθεί η συκοφαντία, για την αντικανονική χειροτονία λέγει ότι η ευθύνη είναι δική του, διότι αυτός χειροτόνησε και ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι σωστό να δικάσει επί της υποθέσεως αυτής σύνοδος Επισκόπων, των οποίων η εκκλησιαστική θέση δεν ήταν σε κανονική τάξη.

Η επίκληση του Βασιλείου απέβη άκαρπη. Ο αυτοκράτορας Ουάλης ήθελε να αποφευχθεί το θέμα. Το 376 μ.Χ. ο Γρηγόριος καθαιρείται ερήμην από σύνοδο Αρειανών Επισκόπων του Πόντου και της Γαλατίας. Και ο Γρηγόριος, καταδιωκόμενος, αναγκάζεται να πλανάται και να κρύβεται. Η περιπέτεια έληξε τον Αύγουστο του έτους 378 μ.Χ., όταν απέθανε ο Ουάλης. Ο Γρηγόριος επανήλθε στη Νύσσα, όπου του επιφυλάχθηκε θριαμβευτική υποδοχή.

Κατά το φθινόπωρο του 379 μ.Χ. έλαβε μέρος στη Σύνοδο της Αντιόχειας, η οποία συνήλθε ιδίως για την αίρεση του Απολλιναρίου. Ο Απολλινάριος, ερμηνεύοντας κατά γράμμα χωρίο της Αγίας Γραφής (κατά Ιωάννη α' 14), υποστήριζε ότι ο Θεός Λόγος έγινε σάρκα, όχι σάρκα και ψυχή. Αρνήθηκε τον ανθρώπινο νου, την ανθρώπινη ψυχή και θέληση του Ιησού Χριστού ως στοιχεία διασπαστικά της ενότητός Του και αντίθετα

προς την τελειότητά Του και αντικατέστησε τα στοιχεία αυτά με τη θεία επενέργεια. Δίδασκε, δηλαδή, στην ουσία, ότι ο Ιησούς Χριστός δεν είναι τέλειος Θεός ούτε τέλειος άνθρωπος. Πολλοί νόμιζαν ότι ο Απολλινάριος δέχθηκε την επίδραση της πλατωνικής και νεοπλατωνικής φιλοσοφίας, αλλά το πιθανότερο είναι, καθώς πιστεύει ο Γρηγόριος Νύσσης, ότι αφετηρία στη χριστολογική του διδασκαλία είναι χωρίο επιστολής του Αποστόλου Παύλου (προς Θεσσαλονικείς Α', ε' 23). Στη Σύνοδο ο Άγιος ανασκεύασε τις κακόδοξες θεωρίες του Απολλιναρίου. Επίσης, η Σύνοδος του ανέθεσε αποστολή για την Εκκλησία της Βαβυλωνίας και με την ευκαιρία αυτή επισκέφθηκε και τους Αγίους Τόπους.

Ο Θεός τον αξιώνει επίσης, να γίνει το κυριότερο όργανο Του στη Β' Οικουμενική σύνοδο, το 381 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη, και κατατροπώνει στην κυριολεξία τους πνευματομάχους του Μακεδονίου, με «... τη μάχαιρα που δίνει το Πνεύμα και η οποία είναι ο λόγος του Θεού» (Προς Έφεσίους στ' 17). Στις συζητήσεις εκείνες, ο Γρηγόριος ο Νύσσης τόσο πολύ είχε διακριθεί, ώστε ονομάστηκε «Πατήρ Πατέρων και Νυσσαέων Φωστήρ». Ο δε Μέγας Θεοδόσιος τον ονόμασε στύλο της Ορθοδοξίας. Πέθανε ειρηνικά, αφού άφησε πολύ αξιόλογα έργα: ερμηνευτικά, δογματικά, κατηχητικά, λόγους ηθικούς, εορταστικούς, εγκωμιαστικούς, επιταφίους και έναν επιμνημόσυνο στον αδελφό του Μέγα Βασίλειο.

Saint Gregory, Bishop of Nyssa

Commemorated on [January 10](#)

Saint Gregory, Bishop of Nyssa, was a younger brother of Saint Basil the Great (January 1). His birth and upbringing came at a time when the Arian disputes were at their height. Having received an excellent education, he was at one time a teacher of rhetoric. In the year 372, he was consecrated by Saint Basil the Great as bishop of the city of Nyssa in Cappadocia.

Saint Gregory was an ardent advocate for Orthodoxy, and he fought against the Arian heresy with his brother Saint Basil. Gregory was persecuted by the Arians, by whom he was falsely accused of improper use of church property, and thereby deprived of his See and sent to Ancyra.

In the following year Saint Gregory was again deposed in absentia by a council of Arian bishops, but he continued to encourage his flock in Orthodoxy, wandering about from place to place. After the death of the emperor Valens (378), Saint Gregory was restored to his cathedra and was joyously received by his flock. His brother Saint Basil the Great died in 379.

Only with difficulty did Saint Gregory survive the loss of his brother and guide. He delivered a funeral oration for him, and completed Saint Basil's study of the six days of Creation, the Hexaemeron. That same year Saint Gregory participated in the Council of Antioch against heretics who refused to recognize the

perpetual virginity of the Mother of God. Others at the opposite extreme, who worshipped the Mother of God as being God Herself, were also denounced by the Council. He visited the churches of Arabia and Palestine, which were infected with the Arian heresy, to assert the Orthodox teaching about the Most Holy Theotokos. On his return journey Saint Gregory visited Jerusalem and the Holy Places.

In the year 381 Saint Gregory was one of the chief figures of the Second Ecumenical Council, convened at Constantinople against the heresy of Macedonius, who incorrectly taught about the Holy Spirit. At this Council, on the initiative of Saint Gregory, the Nicene Symbol of Faith (the Creed) was completed.

Together with the other bishops Saint Gregory affirmed Saint Gregory the Theologian as Archpastor of Constantinople.

In the year 383, Saint Gregory of Nyssa participated in a Council at Constantinople, where he preached a sermon on the divinity of the Son and the Holy Spirit. In 386, he was again at Constantinople, and he was asked to speak the funeral oration in memory of the empress Placidia. Again in 394 Saint Gregory was present in Constantinople at a local Council, convened to resolve church matters in Arabia.

Saint Gregory of Nyssa was a fiery defender of Orthodox dogmas and a zealous teacher of his flock, a kind and compassionate father to his spiritual children, and their intercessor before the

courts. He was distinguished by his magnanimity, patience and love of peace.

Having reached old age, Saint Gregory of Nyssa died soon after the Council of Constantinople. Together with his great contemporaries, Saints Basil the Great and Gregory the Theologian, Saint Gregory of Nyssa had a significant influence on the Church life of his time. His sister, Saint Macrina, wrote to him: “You are renowned both in the cities, and gatherings of people, and throughout entire districts. Churches ask you for help.” Saint Gregory is known in history as one of the most profound Christian thinkers of the fourth century. Endowed with philosophical talent, he saw philosophy as a means for a deeper penetration into the authentic meaning of divine revelation.

Saint Gregory left behind many remarkable works of dogmatic character, as well as sermons and discourses. He has been called “the Father of Fathers.”

Holy water

Holy water is water that has been blessed by a [bishop](#) or [priest](#) for use in the rites of the [Orthodox Church](#) including [baptism](#), blessing persons, places, and objects or as a means of repelling evil.

A quantity of holy water is typically kept in a [font](#) placed near the entrance of the church where it is available for anyone who needs it. Holy water is sometimes sprinkled on items or people when they are blessed, as part of the prayers of blessing. For instance, in Alaska, the fishing boats are sprinkled with holy water at the start of the fishing season as the priest prays for the crews' safety and success. Orthodox Christians most often bless themselves with holy water by drinking it. It is traditional to keep a quantity of it at home, and many Orthodox Christians will drink a small amount daily with their morning prayers. It may also be used for informal blessings when no clergy are present. For example, parents might bless their children with holy water before they leave the house for school or play.

The use of holy water is based on the story of [Jesus'](#) baptism by [Saint John the Baptist](#) in the River Jordan and the Orthodox interpretation of this event. In this view, John's baptism was a baptism of repentance, and the people came to have their sins washed away by the water. Since Jesus had no sin, but was God himself, his baptism had the effect of Jesus blessing the water, making it holy, that is used fully for its original created purpose to be an instrument of life.

Theophany

The **Great Blessing of Water** is held on the eve of the [feast](#) of the [Theophany](#) ([January 5](#)) and/or the feast of Theophany itself ([January 6](#)), following the [Divine Liturgy](#). The blessing remembers the event of the Lord's [baptism](#), the revelation of the [Holy Trinity](#), and also expresses Orthodoxy's belief that [creation](#) is sanctified through [Christ](#).

Jesus' baptism is commemorated in the Orthodox Church at the Feast of Theophany (literally "God shining forth"). At the [Vespers](#) of this feast, a font of holy water is typically blessed in the church, to provide holy water for the parish's use in the coming year. The next morning in some parishes, the prayers often include a trip to a nearby river, lake or other public source of drinking water, to bless that water as well. This represents the redemption of all creation as part of humanity's salvation. In the following weeks, the priest typically visits the homes of the parish's members and prays prayers of blessing for their families, homes and pets, sprinkling them with holy water. Again, this practice is meant to visibly represent God's sanctifying work in all parts of the people's lives.

Holy water can also be blessed at any other time of the year if there is a need, and this is usually done on the first day of a month. The holy water used for a baptism is blessed as part of the baptism service.

Great Blessing of Water

On the feast of Holy Theophany holy water is blessed twice, at the conclusion of the Divine Liturgies both on the eve and on the feast

itself. After processing to the place where the vessel of water is prepared to the singing of appropriate [troparia](#) there are a group of [Scripture](#) readings culminating in the baptism account from the [Gospel of Saint Mark](#) (1:9-11) followed by the [Great Litany](#). This is sung just as for the Liturgy, but with the following additional petitions which make clear what is being asked of God and what the use, purpose, and blessing of the water is believed to entail.

That these waters may be sanctified by the power, and effectual operation, and descent of the [Holy Spirit](#):

That there may descend upon these waters the cleansing operation of the super-substantial [Trinity](#):

That he will endue them with the [grace](#) of redemption, the blessing of Jordan, the might, and operation, and descent of the Holy Spirit:

That [Satan](#) may speedily be crushed under our feet, and that every evil counsel directed against us may be brought to naught:

That the Lord our God will free us from every attack and temptation of the enemy, and make us worthy of the good things which he hath promised:

That he will illumine us with the light of understanding and of piety, and with the descent of the Holy Spirit:

That the Lord our God will send down the blessing of Jordan and sanctify these waters:

That this water may be unto the bestowing of [sanctification](#); unto the remission of [sins](#); unto the healing of [soul](#) and body; and unto every expedient service:

That this water may be a fountain welling forth unto life eternal:

That it may manifest itself effectual unto the averting of every machination of our foes, whether visible or invisible:

For those who shall draw of it and take of it unto the sanctification of their homes:

That it may be for the purification of the souls and bodies of all those who, with faith, shall draw and partake of it:

That he will graciously enable us to perfect sanctification by participation in these waters, through the invisible manifestation of the Holy Spirit:

Then, following a lengthy set of didactic prayers that expound on the nature of the feast and summarize [salvation](#) history, praising God's creation of and mastery over the [elements](#), the priest makes the [Sign of the Cross](#) over the water with his hand and prays specifically for the blessing to be invoked upon it. At the climax of the service, he immerses the hand cross into the water three times in imitation of Christ's baptism to the singing of the festal troparion and then blesses the entire church and congregation with the newly consecrated water.

Blessing the water

The blessing the water begins with the chanting of special [hymns](#), with the [censing](#) of the water, and concludes with [Bible](#) readings, petitions and prayers.

The water is in a large container in the middle of the [nave](#), or the service may be held at a freely flowing natural source. If celebrated indoors,

the container of water may be decorated with candles and flowers as the symbol of the beauty of [God's](#) original creation through his Word and Spirit. During the service, a [cross](#) is dipped three times into the water.

After the blessing service, the faithful fill their containers to take some holy water home with them. This water is also used to [bless homes](#) during the Theophany season.

Water is seen by the Church as the prime element of creation. In blessing water, it is asked that the original purpose of water, as a source of life, blessing and holiness be revealed as one drinks it. In the [Book of Genesis](#), creation began when the Spirit of God moved over the face of the waters.

In the blessing of water it is seen that the world and everything in it is "very good" ([Gen.](#) 1:31) and when it becomes corrupted, God saves it once more by effecting the new creation in Christ, his divine Son and our Lord by the grace of the Holy Spirit ([Gal.](#) 6:15).

The celebration of the Great Blessing of Water is an affirmation that through Christ's own baptism, he has lifted the curse of [Adam's](#) sin, and given the creative goodness of God's creation back to mankind once again. Thus when Christians are baptized, they are baptized into Christ, part of the creation that is sanctified in Christ.

Ιεροτελεστία του Αγιασμού των υδάτων

Αγιασμός αποκαλείται η ιδιαίτερη, *έκτακτη* ακολουθία της [Ορθόδοξης Εκκλησίας](#) που υπενθυμίζει τη Βάπτισμα του [Χριστού](#) στον [Ιορδάνη](#) ποταμό και κατά την οποία ο ιερέας καθαγιάζει το νερό με ευχές, επίκληση του Αγίου Πνεύματος και τριπλή εμβάπτισμα του Τιμίου [Σταυρού](#) μέσα στο νερό.

Αγιασμός στην εκκλησία

Διακρίνουμε δύο Αγιασμούς:

- Ο Μικρός Αγιασμός τελείται την πρώτη ημέρα κάθε μήνα και έχει δική του Ακολουθία.
- Ο Μέγας Αγιασμός είναι το σπουδαιότερο φάρμακο της [Ορθόδοξης Εκκλησίας](#) μετά τη Θεία Κοινωνία και γι' αυτό **μεταλαμβάνουμε του αγιασμού πριν να λάβουμε το αντίδωρο**, ενώ, αντιθέτως, ο μικρός Αγιασμός, ως τέταρτος κατά σειράν δυνάμεως, λαμβάνεται μετά το αντίδωρο. Μέγα Αγιασμό λαμβάνουν και όσοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις και την ανάλογη προετοιμασία για τη Θ. Μετάληψη.

Ο Μέγας Αγιασμός συνδέεται άμεσα με το μυστήριο της Μετανοίας και την Εξομολόγηση, καθ' ότι η αρχή του ανάγεται στο βάπτισμα μετανοίας του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, το οποίο ενεργοποιήθηκε και ολοκληρώθηκε με την Παρουσία και την Βάπτισμα του Κυρίου μας στον Ιορδάνη ποταμό.

Στις 5 Ιανουαρίου, τελείται στους Ορθοδόξους Ιερούς Ναούς η Ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού και εν συνεχεία οι ιερείς θα αγιάσουν τα σπίτια όσων χριστιανών το επιθυμούν και το ζητήσουν.

Η ίδια Ακολουθία θα τελεσθεί και την επόμενη, εορτή των Θεοφανείων, κατά την οποία εορτή πανηγυρίζουμε με το γεγονός της Φανερώσεως επί της γης του Χριστού ως Μονογενούς Υιού και λόγου του Θεού Πατρός. Ταυτοχρόνως εορτάζουμε και τη φανέρωση της Αγίας Τριάδας, καθ' ότι, όπως ψάλλει η Εκκλησία μας «**Τριάδος η φανέρωσις εν Ιορδάνη γέγονεν**». Ο αγιασμός και των δύο ημερών, 5ης και 6ης Ιανουαρίου, είναι ίδιος. Δηλαδή **έχει την ίδια αγιαστική δύναμη**^[1].

Μερικοί, όμως, παρασυρόμενοι από το γεγονός ότι την παραμονή των Θεοφανείων παραλείπεται η ανάγνωση της πρώτης μεγάλης Ευχής ισχυρίζονται ότι, ένεκα αυτής της ελλείψεως, ο αγιασμός της 6ης Ιανουαρίου είναι μεγαλύτερας αγιαστικής χάριτος. Οι υποστηρικτές αυτής της απόψεως δεν έχουν δίκιο, διότι η παραλειπομένη ευχή δεν είναι αγιαστική αλλά κηρυκτική. Αναλύει θεολογικά το νόημα της εορτής χωρίς, όμως, να περιέχει επίκληση της αγιαστικής Θ. Χάριτος. Πραγματική διαφορά αγιαστικής δυνάμεως υπάρχει μεταξύ του Μεγάλου Αγιασμού και του Μικρού αγιασμού που τελείται στην αρχή κάθε μηνός.

Στα **Θεοφάνια** είθισται στις παραθαλάσσιες περιοχές να αγιάζονται τα ύδατα της θάλασσας. Κατά την τελετή ο ιερέας πετά το σταυρό στη θάλασσα και πιστοί βουτούν για να τον ανασύρουν. Σε περιοχές που

δεν είναι παραθαλάσσιες η τελετή μπορεί να γίνει σε ποτάμι, λίμνη ή και σε [υδραγωγείο](#).

Αγιασμός σπιτιών - επιχειρήσεων - σχολείων

Για την καλή τύχη του σπιτιού - επιχείρησης και την απομάκρυνση κακών δαιμονίων, καλείται ιερωμένος για να τελέσει αγιασμό, ιδιαίτερα κατά τα εγκαίνια επιχείρησης και την αρχή νέας οικογένειας.

Αντίστοιχα, στην αρχή της νέας σχολικής χρονιάς τελείται αγιασμός στα σχολεία στην Ελλάδα.

Ιστορία του αγιασμού

Δεν είναι γνωστό πότε και γιατί καθιερώθηκε ο αγιασμός των υδάτων αφού στην Καινή Διαθήκη δεν εμφανίζεται τέτοια διαδικασία με τη σημερινή έκταση και υπόσταση, θεωρείται ότι αυτό έγινε τα πρώτα χριστιανικά χρόνια και πάντως πριν από τον 4ο αιώνα μ.Χ. Ο [Πατριάρχης Φώτιος Α΄](#) διαμόρφωσε οριστικά την ακολουθία του αγιασμού.

Αγιασμός: Το Αγιασμένο νερό Τα μέλη της [Ορθόδοξης Εκκλησίας](#) θεωρούν ότι ο αγιασμός είναι προστατευτικός και για το λόγο αυτό πίνουν αγιασμό και στη συνέχεια φυλάσσουν μπουκαλάκια με αυτόν, είτε αυτό τον Θεοφανείων, είτε από το μηνιαίο (μικρό) αγιασμό.

- Στην [Καθολική Εκκλησία](#) υπάρχει αγιασμένο νερό σε κάθε ναό σε μια ειδική προς τούτο συνήθως μαρμάρινη δεξαμενή στην είσοδο,

στην οποία οι πιστοί εισερχόμενοι στο ναό βουτούν τα δάχτυλά τους και κάνουν το σημείο του σταυρού.

- Στην ελληνική λαογραφία, τα δωδεκαμερίτικα πνεύματα ή αλλιώς *Καλικάντζαροι* που βρίσκονται όλο το υπόλοιπο διάστημα του χρόνου κάτω από τη γη, βγαίνουν και κάνουν χίλιες δυο αταξίες. Ενοχλούν τις νοικοκυρές, κλέβουν τηγανίτες, κάνουν θορύβους, αλλά στη γιορτή των [Θεοφανίων](#) με τον αγιασμό των υδάτων εξαφανίζονται στα έγκατα της γης. Για το σκοπό αυτό, οι νοικοκυρές ρίχνουν τον αγιασμό με τη βοήθεια κλαδιού από [βασιλικό](#) σε όλο το σπίτι για να τα διώξουν.

Κυριακή 10 Ιανουαρίου, 2021

Μετά τα Φώτα

9:00 π.μ. – 11:30 π.μ. *Αρχιερατική Θεία Λειτουργία*
από τον *Επίσκοπο Μηδείας Απόστολο*

Μετά από τη Θεία Λειτουργία θα ακολουθήσει
στις 2:00 μ.μ. *Αγιασμός στο*
(*Yacht Club - 541 River Road, Edgewater, N.J.*)

Sunday, January 10, 2021

Sunday after Epiphany

9:00 a.m. – 11:30 a.m. *Hierarchical Divine Liturgy*
Presiding His Grace Bishop Apostolos of Medeia

after the completion of the Divine Liturgy
2:00 p.m. Epiphany Celebration & the Blessing of the Waters Service
will be taking place on the pier of
The Yacht Club - 541 River Road, Edgewater, NJ 07020

Christmas 2020 Offering

Thank you for your donation to help offset the cost of keeping our doors open. We wish you a Merry Christmas and Happy Healthy New Year 2021!

Donation amount

\$10

\$20

\$50

\$100

\$0.00

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, January 10, 2021

Sunday After Theophany

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 Ιανουαρίου, 2021

Μετά τα Φώτα

MEMORIAL SERVICES

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Ανδρέας Τσαμπέρης

40 days: Andrew Chambarry

22 χρόνια: Μαρία Σταύρου

22 years: Maria Stavrou

30 χρόνια: Σάββας Σταύρου

30 years: Savvas Stavrou